יא א מיי' פ"ה מהלכות עבודת יוה"כ הל' כב:

יב ב מיי' פ"ה מהל' כלי המקדש הל' ה:

יג ג מיי' פ"ב מהלכות בית הבחירה הל' יב:

יד ד מיי' פ"ב מהלכות מעילה הלכה טו:

טו ה מיי' פ"ה מהל' מעילה הלכה ח:

כאן דיוקא כמו לגירסא קמא לר"א ברבי צדוק כו' נ"ק

טז ו מיי' שם פ"ב הלכה טז:

הרי תרומת הדשן שנעשה מצותו ויש בו מעילה משום דהוה א] ליה תרומת הדשן ואיברי שעיר המשתלח *שני כתובין הבאין כאחד וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין הניחא למ"ד *איברי שעיר המשתלח אין נהנין מהן אלא למאן דאמר *נהנין מהן מאי איכא למימר משום דהוה ב] ליה תרומת הדשן ובגדי כהונה שני כתובין הבאין כאחד וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין הניחא לרבנן *דאמרי °והניחם שם *מלמד שהן טעונין גניזה שפיר אלא לרבי דוסא דאמר מותר ג] להשתמש בהן כהן הדיוט מאי איכא למימר משום דהוה תרומת הדשן ועגלה ערופה שני כתובין הבאין כאחד ד] הניחא למ"ד אין מלמדין אלא למ"ד מלמדין מאי איכא למימר תרי מיעוטי כתיבי כתיב התם °הערופה וכתיב התם °ושמו אצל המזבח הני אין מידי אחרינא לא: נסכים בתחילה מועלין בהן [וכו']: לימא מתני' דלא כר"א בר רבי צדוק *דתניא ר"א בר רבי צדוק אומר *לול קטן היה בין כבש למזבח במערבו של כבש אחת לשבעים שנה פרחי כהונה יורדין בו ומביאין יין קרוש שהוא דומה לעגולי דבילה ושורפין ה] אותה בקדושה שנאמר °בקודש הסך נסך שכר לה' ו] כשם שניסוכה בקדושה כך שריפתה בקדושה מאי משמע ואמר רבינא אתיא קודש קודש כתיב הבא בקודש וכתיב התם °ושרפת את הנותר באש ולא יאכל כי קודש *הם מה נותר שריפתו בקדושה אף האי נמי ז] בקדושה אפילו תימא ר' אלעזר בר רבי צדוק (א) דאי קלט ח] איכא דאמרי לימא מתני' כר' אלעזר בר ר' צדוק ט] דאי קלט אמרי לא (ב) ומדרבנן והא קרא קנסיב לה אסמכתא:

מתני' דישון *מזבח הפנימי והמנורה לא נהנין ולא מועלין *המקדיש דישון בתחלה מועלין בה י] *תורין שלא הגיע זמנן ובני יונה שעבר זמנן לא נהנין ולא מועלין:

גמ' בשלמ' מזבח

והרי תרומת הדשן. יא] דהאי אצל המזבח דנעשית מצותו (ג) ומועלין בו דכתיב ושמו וגו' ונגמר מיניה הכא: משום הכי. לא גמרינן מיניה דהוי תרומת הדשן כו': הניחא למאן דאמר. התם (יומא דף סו.) איברי שעיר של יום הכפורים מועלין בהן אע"פ שנעשית מצותן משום דכתיב אל ארץ גזירה שפיר להכי לא גמיר מתרומת הדשן דהוי תרומת הדשן ושעיר המשתלח שני כתובין הבאין כאחד: אלא למ"ד נהנין. דמפיק ליה ממדבר: מאי איכא למימר. נגמר מתרומת הדשן דלא הוו שני כתובין וכו': אלא לרבי דוסא דאמר וכו'. דלית בהו מעילה ומאי והניחם שם שלא ישתמש בהן ביום הכפורים אחר: מאי איכא (ד) למימר. אפילו למ"ד מלמדין מהן הכא אין מלמדין משום דהרי מיעוטי כתיבי בהו: הערופה. ה"א קמייתא יתירה היא: וכתיב התם ושמו. וי"ו בתרא מייתרא למימר לך הני הוא דמועלין בהן לאחר שנעשית מצותם אבל אחריני לא: לימא מתניתין. דקתני ירדו לשיתין אין מועלין בהן דלא כרבי אלעזר בר רבי צדוק דהוא אית ליה דאע"ג דירדו לשיתין שריפתם בקדושה וכיון דמצריך להו שריפה בקדושה אית ליה נמי דמועלין בהן: מה נותר שריפתו בקדושה. דכל שפסולו בקדש שריפתו בקודש דגמר לה (פסחים דף פב:) מחטאת דכתיב וכל חטאת אשר יובא מדמה וגו' יב] באש תשרף שריפתו הוא בקדושה: אפילו תימא ר' אלעזר בר ר' צדוק היא. והא דקתני ירדו לשיתין אין מועלין בהן: דאי קלט יג] קתני. שלא ירדו לקרקע השית אלא קודם שיגיעו לשית פשט ידו למטה וקלטה מן האויר דהנהו אין מועלין בהן הא ירדו לשית מועלין בהן דקרקע השית מקדש להו: יד] איכא דאמרי לימא מתניתין ר' אלעזר בר' צדוק. כלומר מדאיצטריך ליה להנא למיתנא ירדו לשיתין אין מועלין בהן אלמא סבירא ליה כרבי אלעזר דאמר טו] לול קטן היה שם שיכול להביאו דרך לול דאי רבנן טז] סברי שיתין חלולין ויורדין עד התהום היאך יכול ללקטן ולמעול בהן הא נחיתו להו להתהום (ה): אפילו תימא רבנן יז] ודאי קלט. שאם הבנים ירדו לאויר השיתין וקלטן יח] קודם שירדו להתהום אפילו הכי קמ"ל דאין מועלין בהן. לישנא אחרינא דאי רבי אלעזר בר ר' צדוק כיון דאמר ושורפין אותן בקדושה אכתי בקדושתייהו קיימי וסבירא ליה דמועלין אפילו תימא רבי אלעזר בר רבי צדוק (ו) דאין לך כו' והא דקאמר ושורפין אותו בקדושה הכי קאמר אם בא לשורפו שורפו בקדושה אבל מעילה אין בו מאחר שירד לשיתין: **מתני'** דישון מזבח הפנימי והמנורה. הדשן שעליהם היה מוליכו ומניחו אצל מזבח החיצון מקום שהוא מניח תרומת הדשן של מזבח החיצון וקודם שהביאו שם לא נהנין ולא מועלין דהכא לא כתיב ושמו כמו שכתוב בדישון מזבח החיצון: המקדיש דישון בתחלה מועלין בו. כלומר לאחר שהניח דישון מזבח הפנימי והמנורה במקום שמניח תרומת הדשן של מזבח החיצון דלא אפשר דלא [א] לידתו ביה טרחא ולהכי מועלין (ז) בטלו: **גמ'** בשלמא תרומת מזבח החיצון כתיב בהדיא דמועלין בו. דכתיב (ויקרא ו) ושמו לפיכך טעון גניזה שהיה נבלע במקומו כדי שלא ימעלו בו:

אלא

מה שהיה שריפתו בקודש אף זו שריפתו בקודש. וקשיא דלא כר"א ברבי צדוק דכיון דלאחר שירד טעון שריפה אם כן לא נעשית מצותו ולמאי אמרינן במתני' יט] [ירדו] לשיתין אין מועלין ומשני אפילו תימא ר' אלעזר ברבי צדוק היא כ] דאי קלט כלומר שקלטו מאויר ולא ירדו ממש על הרצפה וכהאי גוונא אין מצותה בשריפה ולהכי קאמר במתני' דאין מועלין איכא דאמרי לימא מתני' ר"א בר רבי צדוק ולא רבנן דאי רבנן למאי קאמר במתני' ירדו לשיתין אין מועלין בהם מאי מעילה שייכא בהו והלא הם יורדין לתהום כא] והיאך יכול למעול בהם ומשני דאי קלט ושבה לגירסא זו לא חשיב *האי דיוקא כב] (ללישנא קמא) לרבי אלעזר ברבי צדוק איכא דאמר לימא כג] דמתני' אתא כרבי אלעזר בר צדוק וכגון דאיקלט שקלט את היין קודם שירד לרצפה דאם ירד לרצפה הרצפה מקדשת וצריך לשורפו ואם כן לא נעשית מצותה ומשני לא לשלם כר"א ואפילו לא כד] איקלט ומדרבנן ופריך והא קרא קנסיב ליה פירוש והא ר"א בר צדוק דריש לה מקרא ומשני אסמכתא בעלמא היא: **דישון** מזבח הפנימי. שהיו מקטירין את הקטרת על מזבח הפנימי והיה כה] הדשן עליו והיו נוטלין אותו במקום שזורקין בו המוראה והנוצה רחוק י' אמות מרגלי הכבש כמפרש בתמיד (דף כח:) משום דכתיב והשליך אותו השלכה פירוש כו] [מעבירים] אמה: **המקדיש** דישון בתחלה מפרשים במקדיש אפר כירתו ואין נראה דאטו גרע ממקדיש כל אספתו דקאמר בסמוך דמועלין ואם כן מאי קא משמע לן הכא דהא ודאי כז] דכל אדם יכול להקדיש לבדק הבית לכך נראה לפרש דמיירי באדם כח] שנטל מתרומת הדשן לאחר שהורמה והקדישה כט] מועלין בה מן התורה: **תורים** שלא הגיע זמנן. דבעינן בתורים שיהו גדולים ובני יונה שעבר זמנן דביונים גדולים פסולים כדאמרינן בסוף פ' קמא דחולין (דף כב.) לא נהנין ולא מועלין פירוש לא מועלין כלל ואפילו מדרבנן] אמרינן *דלא מועלין כלל דאין לפרש דאין מועלין מן התורה קאמר אבל מדרבנן איכא מעילה דהא לעיל גבי דם דקאמר אין מועלין על כרחך רוצה לומר אין מועלין כלל דאי מן התורה דווקא קאמר מאי קאמר יצא לנחל קדרון מועלין וכי מאי יצא לנחל קדרון אין מועלין אלא מדרבנן כדפי' לעיל וכן גבי חטאות המתות דקאמר אין מועלין ר"ל אף מדרבנן כדמשמע לעיל בריש פ"ק (דף ג.) וא"כ ש"מ *כל היכא דקתני ל] אין מועלין ר"ל [ג] אפילו מדרבנן: *)**רבי** שמעון אומר תורים שלא הגיע זמנן מועלין בהן. כדמפרש בגמ' ובני יונה שעבר זמנן לא נהנין ולא מועלין ולא דמי לחטאת שעברה שנתה דאמר לעיל דמועלין בה קודם כפרה דהתם לא] משום דאזיל לרעיה ואית לה פדיון אבל הכא אין לעשות פדיון ולא איקרו קדשי ה' לב]: **בשלמא** מזבח החיצון דכתיב ושמו אצל המזבח. לכאורה משמע דהכי קאמר בשלמא דישון מזבח החיצון אין מועלין משום דכתיב ושמו לג] מיהו אין לפרש כך דהא בדישון מזבח החיצון יש בו מעילה כדמשמע לעיל דפריך והרי תרומת הדשן וכו' ואדרבה ושמו משמע שיש בו מעילה כדקאמר לעיל וכתיב התם [ג] ושמו אצל לד] לכך נראה לפרש דדייק ממתני' דקתני דישון מזבח הפנימי לא נהנין ולא מועלין משום דנעשה מצותו דהיינו דישון אבל עד שלא הדשן מועלין בו דהכתי לא נעשית מצותו דמטה לדשן דוקא במזבח הפנימי אבל במזבח החיצון מועלין בו אף לאחר הדישון ועלה קאמר בגמרא בשלמא מזבח החיצון מועלין בו אף לאחר הדישון לה] משום דכתיב ושמו לומר דאף כי נעשית מצותו מועלין בו כדנפקא לן לעיל מדכתיב ושמו אלא מזבח פנימי מנלן דמטה לדשן דימא דאין מועלין מטעם דישון ואילך משום דנעשית מצותו ולא נראה דא"כ משמע דקודם דישון יש מעילה בדשן מזבח הפנימי וזה אינו כדאמרינן בפרק כל שעה (פסחים דף כו.) דקטורת משהעלה תמרתו אין בו מעילה אלא נראה לפרש כך בשלמא מזבח החיצון דכתיב ושמו נפקא לן מיניה דהוי מטה לדשן אלא מזבח הפנימי מנלן דמטה לדשן [ד] ולאו לו] דמעילה קא פריך כלל וזה דוחק דהוה ליה לאתויי גבי מזבח החיצון והרים הדשן ועוד בסמוך דקבעי מנורה

*) שייך לדף יב

[קדושין כב. וש"נ]

[יומא סו.]

פסחים כו. כריתות ו. חולין קז. זבחים מו. יומא יב: כב. ס.

[תוספתא פ"א] [סוכה מט.] [ע"ש תוס' ד"ה נסכים]

נ"ק

[נ"ל הוא]

דלא מועלין דאין כו' נ"ק

הגהות הב"ח

(א) גמ' אפילו תימא ר' אלעזר בר ר' צדוק ומתניתין דאיקלט: (ב) שם אמרי לא דלא איקלט ומדרבנן. נ"ב ר"ל כא דצריך לשורפו וכו' כתוס': (ג) רש"י ד"ה והרי תרומת וכו' דנעשית מצותו דכתיב ושמו וגו' ומועלין בו ונגמר מיניה הכא ומאי משום הכי כצ"ל והד"א: (ד) ד"ה אלא וכו' למימר הס"ד ואח"כ מ"ה תרי מיעוטי אפילו למ"ד: (ה) ד"ה איכא דאמרי וכו' לשיטה ומשני אפילו תימא כצ"ל: (ו) ד"ה אפילו תימא ר' אלעזר בר צדוק דאיקלט כו' והא דקאמר: (ז) ד"ה המקדיש דישון וכו' מועלין בתחילה הס"ד:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה תורים וכו' כל היכא דקתני אין מועלין. עי' עין משפט ע"ב וצ"ע:

רבינו גרשום

וקאמר ליה (הא' הוא) [מאי הוית] דידרש הכי [אמר לך] (ואמר) רבי יוחנן הכי יש לך כו' ש"מ דמיסתבר הכי כדאמרינא: הרי תרומת הדשן דנעשת מצותו ויש בו מעילה. מתרומת הדשן עצמו איירי דהוי אצל המזבח כדאמר בפירקין דלעיל הנהנה מאפר תפוח ר' יוחנן אמר מועלין בו איכא הכא נמי: ליכא למימר הכי משום דהוה תרומת הדשן ואיברי שעיר המשתלח שני כתובין הבאין כאחד ואין מלמדין: הניחא למאן דאמר. במסכת יומא בפ' שני שעירי יוה"כ אין נהנין אף על גב דנעשת מצותן משום דכתיב גזרה שעיר הוי ב' כתובים הבאין כאחד ואין מלמדין: מלמד שהן טעונין גניזה. ראית בהו מעילה הנהנה מהן שפיר: אלא לר' דוסא דאמר מותר לישתמש בהו כהן הדיוט. אלמא לית בהו מעילה. אפילו למאן דאמר מלמדין הני אין מלמדין דהוי מיעוטי אית בהו: כתיב הכא הערופה. דה"א יתירא הוא: וכתיב התם ושמו. וי"ו בתראה מיותר לומר לך הני (אין) אית בהו מעילה לאחר שנעשת מצותו מידי אחרינא לא: לימא מתני'. דקתני דנסכין שירדו לשיתין אין מועלין בהן דלא כר' אלעזר בר צדוק דאית ליה דנסכין שריפתן בקדושתן וכיון דמצריך להו שריפה אלמא אית ליה דמועלין בהן: מה נותר דשריפתו בקדושה. דכל פסולי דקדשים שריפתן בקדש דגמ' מחטאת דכתיב וכל חטאת אשר יובא מדמה וגו' בקדש באש תשרף שריפתו הוא בקדושה: אפילו תימא ר' אלעזר בר' צדוק הוא. והאי דקתני מתני' ירדו לשית אין מועלין בהן דאי קלט קתני כגון שלא ירדו ממש לארץ אלא קודם שירדו משם ירדו למטה וקלטן מן הרצפות אין מועלין בהן הא ירדו לשית מועלין בהן ואי' דמפרשי הכי אפילו תימא מתניתא רבי אלעזר בר' צדוק הוא והאי דקתני הכא ושורפין אותו בקדושה משום דאי קלט לקדושה כלומר דלול קלטן לקדושה: ל"א והאי לישנא הוי דעיקר והכי כתיב במסכת סוכה לימא מתניתא רבי אלעזר בר' צדוק היא מדאצטריך לתנא למתנא ירדו לשיתין אין מועלין בהן אלמא דסבירא ליה כר' אלעזר דלול קטן היה שם דיכול להביאן דרך לול דאי רבנן דקסברי דשיתין מחללין ויורדין עד התהום היאך יכול ללקטן ולמעול בהן הא נחיתו להו לתהום: אפילו תימא רבנן דאי קלט. שאם הבנים ירדו כשיתין וקלטן וקבל הנסך קודם שירד לתהום אפילו הכי קמ"ל דאין בו מעילה: דאי ר' אלעזר בר' צדוק. כיון דאמר ושורפין אותו בקדושה אכתי בקדושה קיימי אפילו תימא רבי אלעזר בר' צדוק ואין לך דבר כו'. אבאי קאמר ושורפין אותו בקדושה הכי קאמר אם בא לשורפו שורפו בקדושה אבל אין בו מעילה: דישון מזבח הפנימי והמנורה. הדשן שלהן היה מוציאו ומניחו אצל מזבח החיצון מקום שהיה מניח את תרומת דשן של מזבח החיצון ואחר שהוציאו שם לא נהנין ולא מועלין דהכא לא כתיב בית ושמו כמו בדישון מזבח העולה: המקדיש דישון מזבח בתחילה מועלין בו. הכי קאמר אם הקדיש אחר מעות דמי אותו דישון כגון דאמר הרי עלי דמי דישון בתחילה קודם שהוציאו לעזרה דיש בו מעילה ואח"כ הוציאו לחוץ ובא אחר ותרם מן הדישון אף על גב דכבר נעשת מצותו אפילו הכי מועלין בו דכיון דנתנה ממנו וחיסר מן הדשן קוב ליכא לשער כמה היו דמיו כשנתגרנה ונמצא כמסיד להקדש משום הכי מועלין בו לאלתר כשנתנה ממנו: בשלמא מזבח החיצון. בהדיא כתיב ביה דדשן שלו היה מניח אצלו דכתיב והרים את הדשן אשר תאכל האש וגו' משום הכי מצינו למימר דאותו דישון הוי קודש:

שיטה מקובצת

א] תיבת ליה נמחק: ב] הויה תרומת תיבת ליה נמחק: ג] מותר נ"א מותרים רק לכהן הדיוט: ד] כאחד וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין הניחא: ה] אותה בקדושה אות ה' נמחק: ו] תיבת כשם עד תיבות ואמר רבינא רשום למעלה קו להורות כי לפ"ד ראוי למחוק: ז] נמי שריפתו בקדושה: ח] קלט ס"א לימא מתני' [illegible] ר' אלעזר בר צדוק היא [illegible] ר' אלעזר בר [illegible] רבנן [illegible] אבתי [illegible] קיימי אלעזר בר צדוק ואין לך דבר שנעשית מצותו ומועלין בו כ"כ בכל ספרי וכן גרים רש"י ז"ל: [illegible] תימא רבנן דאי קלט איכא דאמרי אפילו תימא ר' אלעזר בר צדוק תיבת לא נמחק: [illegible] עד סוף המשנה נמחק (וא"כ מקומן) ומקומן במשנה שבדף שאחר זה: יא] הדשן. גליון [illegible] עצמו איירי דהוי אצל המזבח כדאמרינן בפירקין דלעיל הנהנה מאפר תפוח ר' יוחנן אמר [illegible] ה"נ בדם שנעשית מצותו לשון הר"א ז"ל: יב] וכו' בקדש: יג] קלט. גליון ואית [illegible] כלומר דלול קלטן לקדושה: יד] להו לישנא אחרינא תיבות איכא דאמרי ליס. גליון הצי [illegible] כתיבה בפס' סוכה הר"א ז"ל: טו] דאמר דלול קטן: טז] רבנן דסברי: יז] דאי קלט אות ו' [illegible] יקבל הנסך קודם: יט] במתניתין ירד לשיתין: כ] היא ודאי קלט: כא] לתהום ושי יוכל [illegible] כב] דיוקא דדייקינן ללישנא: כג] לימא מתניתין ר' אלעזר בר צדוק היא דאי קלט כלומר [illegible] ד' נמחק: כד] איקלט והא דאמר לעיל דצריך שריפה היינו מדרבנן אות ו' נמחק: [illegible] כו] פחות מעשר אמות: כז] ודאי דהכל יכול אדם: כח] באדם שזכה בתרומה: כט] ומועלין [illegible] דלא משלם כלל וע"כ ה"ס דאין תיבות אמרינן מועלין נמחק: ל] דקתני במתניתין אין: [illegible] מספא משום דאזיל לרעייה כדפי' לעיל ואין לה פדיון עד לאחר שיהיה בו מום וכיון דהתפים [illegible] ועוד שמן המעות קונין עולת קיץ למזבח וא"כ איקרי קדש אבל: לג] ה' אבל ליכא למימר [illegible] שעברה שנתה משום שהיא קדושה קודם שעברה שנתה אבל העופות הם מקודשים מיד דהא [illegible] אפילו היכא שקדשו הבני יונה קודם אלא ודאי צריך לומר כדפי': לד] ושמו וא"כ היינו [illegible] ואילך אין מועלין. ס"א אלא מזבח הפנימי מנלן דהרי נגמר מצותו ואימא דאין מועלין [illegible] אין נראה לפרש כך דהכא מיירי מן תרומת הדשן מדלא מייתי קרא דוהוציא את הדשן [illegible] תיבות מיהו אין לפרש כך נמחק: לה] אצל המזבח: לו] הדישון כדנפקא לן כו' והשאר נמחק: לז] ולאו ממעילה קא פריך אות ד' נמחק:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones